

Rapport Nr. 0069

Archeologienota

Aarschot, Jozef Tielemansstraat 10-12-14
Programma van Maatregelen

Inhoud

1	Administratieve gegevens.....	1
2	Gemotiveerd advies	2
2.1	Aanleiding vooronderzoek.....	2
2.2	Resultaten vooronderzoek	2
2.3	Keuze vervolgonderzoek	4
2.3.1	Onderzoek zonder ingreep in de bodem	4
2.3.2	Onderzoek met ingreep in de bodem	5
3	Programma van maatregelen.....	7
3.1	Vraagstelling en onderzoeksdoelen	9
3.2	Onderzoekstechnieken proefsleuven	11
3.2.1	Algemene bepalingen.....	11
3.2.2	Specifieke methodologie	11
3.3	Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk	13
4	Lijst met figuren	15
5	Bibliografie.....	15

1 Administratieve gegevens

Projectcode J. Verrijckt		2019-002
Projectcode Onroerend Erfgoed		2019A153
locatie	Provincie	Vlaams-Brabant
	Gemeente	Aarschot
	Deelgemeente	/
	Straat	Jozef Tielemansstraat 10-12-14
Kadastrale gegevens	Gemeente	Aarschot
	Afdeling	2 ^{de} afdeling
	Sectie	Sectie H
	Percelen	707G, 707K, 712E en 712D
Coördinaten	Noordoost	X: 182845, 8704 Y: 186185,8825
	Noordwest	X: 182825,3024 Y: 186183,2038
	Zuidoost	X: 182846,9787 Y: 186168,5805
	Zuidwest	X: 182832,9787 Y: 186162,5110
Oppervlakte plangebied		Ca. 382 m²
Oppervlakte bodemingreep		Ca. 382 m²
Erkend Archeoloog		2015/00053 Jeroen Verrijckt

2 Gemotiveerd advies

2.1 Aanleiding vooronderzoek

De aanleiding van het vooronderzoek is de aanvraag van een omgevingsvergunning voor de bouw van een appartementsblok langsheen Jozef Tielemansstraat 10-12-14 in Aarschot. Meer informatie over de aanleiding van het vooronderzoek is terug te vinden in het verslag van resultaten.

2.2 Resultaten vooronderzoek

Afgeleid van de aardkundige gegevens bevindt het plangebied zich op de overgang tussen dekzandgebied en leemgebied. Op basis van de ontstaansgeschiedenis van deze overgang kunnen in potentie archeologische resten voorkomen vanaf het Laat-Paleolithicum.

Het plangebied situeert zich in een valleigebied van de Demer. Fluviatiele afzettingen doen zich voor aan de top van het maaiveld volgens de Quartairgeologische kaarten. Doordat de bodemkaart de bodem in het plangebied karteert als een bebouwde zone (OB-bodem) is onbekend of in het plangebied een natte bodem aanwezig is.

Op basis van de landschappelijke ligging wordt een hoge archeologische verwachting gesteld voor eventuele archeologische resten uit de steentijd en middeleeuwen. Bewoningsvormen uit deze perioden situeerden zich graag in lager gelegen gebieden dichtbij water. Echter is het goed mogelijk dat archeologische resten uit de steentijd niet meer intact aanwezig zullen zijn omwille van de bebouwing die in ieder geval sinds de 16de eeuw aanwezig is. Voorwerpen uit de steentijd situeren zich aan de top van het oorspronkelijk maaiveld. Eventuele archeologische resten uit de ijzertijd en bronstijd zullen hier niet zozeer voorkomen, aangezien algemeen wordt aangenomen dat deze zich situeren op droge hoger gelegen delen. Nederzettingen uit de Romeinse periode bevinden zich voornamelijk op de overgang van lager tot hoger gelegen gebied. Voor dit plangebied wordt er hoofdzakelijk een archeologische verwachting gesteld middeleeuwse en recente bebouwing. Hierbij is er wel een mogelijkheid aan bewaring van resten van oudere periodes op de diepste niveau's.

Afgeleid uit de historische kaarten en de CAI bevindt het plangebied zich in de historische stadskern van Aarschot waarbij het in ieder geval sinds de 16de eeuw bebouwd is. De exacte vorm (bouwgeschiedenis) van de gebouwen is uit de historische kaarten moeilijk af te leiden. Er zijn verder ook geen mutatieschetsen beschikbaar/raadpleegbaar die betrekking hebben op de verschillende bouwfasen van de gebouwen sinds de 19de – 20ste eeuw. Enkel is uit bouwdoSSIers afgeleid dat de familie Roelants (woningen 12-14) tijdens 1938, 1947 en 1952 vergunningen heeft aangevraagd voor de bouw van enkele mansardekamers, heropbouwen van oude magazijnen en achtergebouwen en het hernieuwen van het dak, en- dat weduwe Lavaerts (woning 10) vergunningen heeft aangevraagd voor de bouw van een vitrine ter hoogte van de poort, het aanbouwen van een keuken en het vernieuwen van ramen in 1921. Bronnen die iets weergeven over de tweede helft van de 20ste eeuw zijn niet beschikbaar/raadpleegbaar. De woningen zijn vrij recent van opbouw. Uit een kelder ter hoogte van woning met huisnummer 10 werden er geen tong-, boog- of kruisbooggewelven aangetroffen die zouden kunnen wijzen op kelders/funderingen van een oudere periode. De woningen werden na de wereldoorlogen gebouwd.

Uit de historische kaarten is afgeleid dat er steeds bebouwing aanwezig is aan de straatkant waarbij de achterliggende zones mogelijk dienst hebben gedaan als achtererven of -tuinen. Op de

orthofoto's wordt in ieder geval vanaf 1971 duidelijk dat enkel ter hoogte van woonhuis met huisnummer 10 nog een koer met bijgebouw aanwezig is. Verder is het opmerkelijk dat uit de figuratieve voorstelling uit 1574 naar voren komt dat er net geen gebouwen aan de straatkant zijn, maar dat hier eerder open ruimtes zijn. Daarnaast wordt in het plangebied een weg afgebeeld die een doorgang vormde tussen de huidige Jozef Tleemansstraat en de huidige Markt. Deze is vandaag niet meer aanwezig. Dit druist in tegen wat de Deventerkaart, alsook andere latere historische kaarten afbeelden. Is hierbij de figuratieve voorstelling dan toch niet zo accuraat weergegeven, of- was het plangebied in eerste instantie enkel in de achterste zone bebouwd? Dit is een vraag die enkel beantwoord kan worden door verder archeologisch vervolgonderzoek uit te voeren.

Uit de CAI is afgeleid dat in de omgeving van het plangebied een heleboel CAI-meldingen voorhanden zijn. De CAI-meldingen houden voornamelijk historische constructies (kapellen, kerken, sites met walgrachten, molens, etc.) in, daterend uit de volle middeleeuwen, late middeleeuwen, nieuwe tijd (16de, 17de en 19de eeuw) en nieuwste tijd. De constructies zijn gevonden en onderzocht via kaartstudies, historische onderzoeken, toevalsvondsten bij controle van de werken, mechanische prospecties en opgravingen. Er zijn ook twee CAI-meldingen die betrekking hebben op archeologische voorwerpen uit de late middeleeuwen, 19de eeuw en WO II. Het betreft kleine houffragmenten, dierlijke botfragmenten, drie bomfragmenten uit WO II, en- enkele aardewerkscherven en metalen voorwerpen gevonden. Ze zijn gevonden via mechanische prospectie. Eén CAI-melding (199) heeft betrekking tot lithisch materiaal uit de steentijd. Deze is gevonden via veldprospectie. Deze situeert zich op dezelfde landschappelijke ligging als het plangebied, net zoals de meeste CAI-meldingen. Echter situeert deze zich net buiten de historische stadskern van Aarschot. Doch wilt dit niet zeggen dat vondsten uit deze periode (steentijd) niet aanwezig kunnen zijn in het plangebied. Mogelijk zijn deze niet meer intact aanwezig omwille van de huidige en vroegere gebouwen, en kunnen zij ook niet meer in context worden gebracht met elkaar.

Op circa 8 m ten noordwesten van het plangebied bevindt zich de voormalige Drossaerde (CAI-nummer 3020) opgericht in 1470. Deze is gesloopt en momenteel bevindt zich hier het huidige stadhuis. Mogelijke archeologische resten van deze oorspronkelijke site met walgracht is mogelijk aanwezig in het plangebied, maar dit is niet zeker. Dit is op het eerst zicht moeilijk af te leiden uit het historisch kaartmateriaal. Onbekend is of tijdens deze periode reeds bebouwing aanwezig was in het plangebied.

Er kan worden samengevat dat het plangebied rijk is aan archeologie. Mogelijk situeren zich in het plangebied funderingen van bebouwing in ieder geval vanaf de 16de eeuw en archeologische resten van afvalkuilen of waterputten in de vroegere achtererven of -tuinen. Mogelijke archeologische resten met betrekking tot de Drossaerde kunnen ook aanwezig zijn, maar dit is niet zeker. Dit is op het eerst zicht moeilijk af te leiden uit het historisch kaartmateriaal. Het is mogelijk dat in het plangebied zich verschillende archeologische niveaus voordoen, aangezien het zich situeert in een historische stadskern. Hierover is geweten dat er steeds bebouwing op funderingen van vroegere bebouwing werd gebouwd in het verleden. Uit het bureauonderzoek is geen gedetailleerde weergave bekomen kunnen worden van de verschillende bouwfasen in ieder geval vanaf de 16de eeuw. Dat bemoeilijkt een specifieke archeologische verwachting.

2.3 Keuze vervolgonderzoek

2.3.1 Onderzoek zonder ingreep in de bodem

GEOFYSISCH ONDERZOEK

Het is nuttig om geofysisch onderzoek toe te passen binnen het plangebied. Geofysisch onderzoek spoort anomalieën in de bodem op. Echter is dit onderzoek duur en zal dit onderzoek nog steeds gevolgd moeten worden via een proefputtenonderzoek. Kosten-baten is dit niet interessant.

Het is enkel mogelijk om deze methode toe te passen op het terrein indien de gebouwen gesloopt worden. Door recente bebouwing zal het waarschijnlijk moeilijk zijn om een duidelijk onderscheid te maken tussen oude en recente bebouwing.

Geofysisch onderzoek is niet schadelijk voor het bodemarchief binnen het plangebied.

Een kosten-batenanalyse toont aan dat het niet noodzakelijk is om geofysisch onderzoek uit te voeren in het plangebied. Het onderzoek is te duur. Om eventuele resultaten te verifiëren zal een vooronderzoek met ingreep in de bodem steeds noodzakelijk zijn.

VELDKARTERING

Het is niet nuttig een veldkartering uit te voeren binnen het plangebied. Het plangebied is momenteel bebouwd en verhard. Hierdoor is er geen zichtbaarheid voor eventuele vondsten die aan de oppervlakte terug te vinden zijn. Tevens kunnen de resultaten van de veldkartering geen sluitend antwoord bieden op de aanwezigheid van intacte archeologische vindplaatsen. In se zijn alle archeologische vindplaatsen die aan de oppervlakte terug te vinden zijn reeds (gedeeltelijk) verstoord.

Het is niet mogelijk om deze methode toe te passen op het terrein.

Een veldkartering is niet schadelijk voor het bodemarchief binnen het plangebied.

Een kosten-batenanalyse toont aan dat de resultaten uit een veldkartering niet garant staan voor een goede bewaring van een archeologische site. Om eventuele resultaten te verifiëren zal een vooronderzoek met ingreep in de bodem steeds noodzakelijk zijn.

LANDSCHAPPELIJK BODEMONDERZOEK

Het is niet nuttig een landschappelijk bodemonderzoek uit te voeren binnen het plangebied. Een landschappelijk bodemonderzoek is een toetsing van de gegevens omtrent de bodemopbouw zoals beschreven op de bodemkaart van Vlaanderen. Volgens de bodemkaart is binnen het plangebied een OB-bodem aanwezig. Dit duidt erop dat de ondergrond mogelijk verstoord is door vroegere en huidige bebouwing. Echter situeert het plangebied zich in een historische stadskern waardoor eventuele vroegere funderingen aanwezig kunnen zijn en met name onderzocht dienen te worden zodat de vroegere bewoningsvorm van Aarschot in beeld gebracht kan worden. Een bodemonderzoek laat ook toe om uitspraken over bodembewaring, verstoringen en diepte van een eventueel archeologisch vlak te doen. Echter zal dit onderzoek gevolgd moeten worden door een

proefputtenonderzoek. Daarnaast is het niet zeker dat de boringen kunnen plaatsvinden omwille van de (ondergrondse) bebouwing en verharding.

Het is niet mogelijk om deze methode toe te passen op het terrein.

Een landschappelijk bodemonderzoek is niet schadelijk voor het bodemarchief binnen het plangebied.

Een kosten-batenanalyse toont aan dat een landschappelijk bodemonderzoek niet noodzakelijk is. Een dergelijk onderzoek is de beste en goedkoopste manier om gegevens te verkrijgen over de bodemopbouw, bodembewaring en eventuele aanwezigheid van een paleobodem. Echter wordt in het plangebied een archeologische verwachting gegeven voor archeologische resten van bebouwing in ieder geval vanaf de 16de eeuw. Daarnaast wordt er een lage archeologische verwachting gegeven voor vuursteensites.

2.3.2 Onderzoek met ingreep in de bodem

VERKENNEND OF WAARDEREND ARCHEOLOGISCH BOORONDERZOEK, PROEFPUTTEN ONDERZOEK IN FUNCTIE VAN ARTEFACTENSITES

Het is nuttig een verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek en een proefputten onderzoek in functie van artefactensites uit te voeren, indien uit de landschappelijke boringen blijkt dat er een paleobodem bewaard is binnen het plangebied. Wanneer er een paleobodem bewaard is, is de kans op het aantreffen van een in situ bewaarde steentijdvindplaats groot. Echter wordt voor dit plangebied geen landschappelijk bodemonderzoek geadviseerd. Hierdoor wordt een verkennend of waarderend booronderzoek niet als nuttig beschouwd.

Het is niet mogelijk om deze methode toe te passen op het terrein. Een verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek en een proefputten onderzoek in functie van artefactensites kan pas uitgevoerd worden van zodra de landschappelijke boringen uitgevoerd zijn én uit de resultaten hiervan blijkt dat er een intacte paleobodem bewaard is.

Een verkennend of waarderend archeologisch booronderzoek en een proefputten onderzoek in functie van artefactensites booronderzoek is niet schadelijk voor het bodemarchief binnen het plangebied.

Een kosten-batenanalyse toont aan dat een karterend of waarderend archeologisch booronderzoek en een proefputten onderzoek in functie van artefactensites niet noodzakelijk is.

PROEFSLEUVENONDERZOEK OF PROEFPUTTENONDERZOEK

Het is niet nuttig een proefsleuvenonderzoek uit te voeren. Een proefsleuvenonderzoek is bij uitstek de manier op sporensites op te sporen. Voordat een proefsleuvenonderzoek uitgevoerd kan worden, dient er zekerheid te zijn omtrent de aanwezigheid van eventuele artefactensites uit de steentijd. Indien er artefactensites aanwezig zijn, dienen deze eerst onderzocht te worden alvorens een sleuvenonderzoek uitgevoerd kan worden. In het plangebied wordt er een complexe stratigrafie verwacht. Hiervoor wordt er geopteerd om een proefputtenonderzoek uit te voeren. Indien funderingen in ieder geval vanaf de 16de eeuw aanwezig zijn, is het mogelijk dat deze zich diep in de ondergrond kunnen situeren. De diepte hiervan zal bemoeilijkt worden door een proefsleuvenonderzoek. Proefputten hebben tot doel een zicht te krijgen op de stratigrafische opbouw van de te onderzoeken

zones terwijl een proefsleuvenonderzoek eerder tot doel heeft een (voornamelijk horizontaal) ruimtelijk inzicht in de archeologische site te verwerven. Daarom wordt hier geopteerd om een proefputtenonderzoek uit te voeren.

Het is niet mogelijk om deze methode toe te passen op het terrein. Een proefsleuvenonderzoek kan pas uitgevoerd worden van zodra de er geen artefactensites uit de steentijd meer aanwezig zijn en van zodra de gebouwen gesloopt zijn. Ook een proefputtenonderzoek kan pas worden uitgevoerd indien de gebouwen zijn gesloopt.

Een proefsleuven- en/of proefputtenonderzoek is schadelijk voor het bodemarchief binnen het plangebied. Het proefputtenonderzoek is echter wel de enige methode om sites met complexe stratigrafie op te sporen en te waarderen.

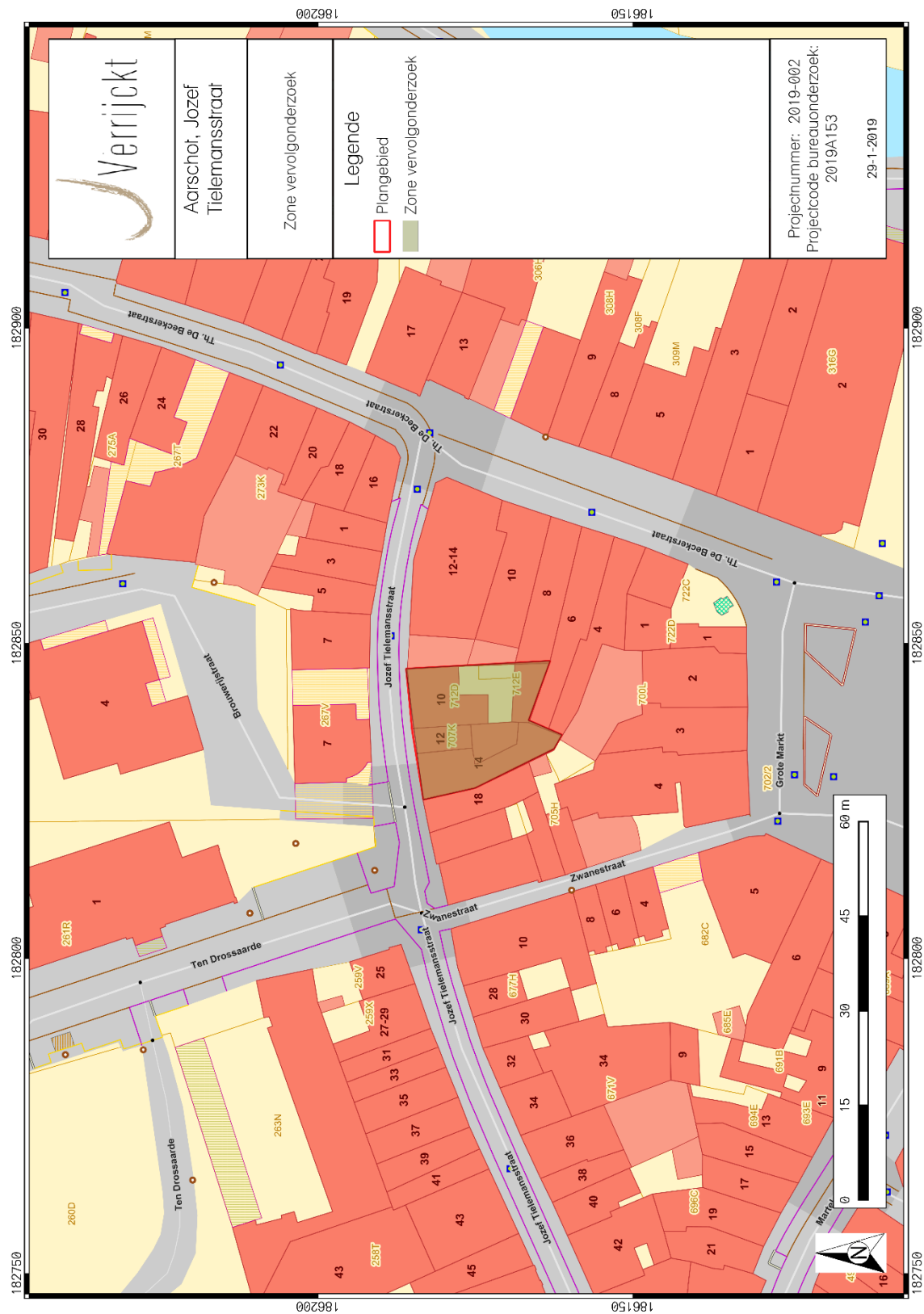
Een kosten-batenanalyse toont aan dat een proefputtenonderzoek noodzakelijk is om aan te tonen of er al dan niet sites met complexe stratigrafie aanwezig zijn binnen de contouren van het plangebied.

Op basis van de uitgevoerde bureaustudie wordt door J. Verrijckt Bvba een proefputtenonderzoek geadviseerd.

3 Programma van maatregelen

Uit bovenstaande gegevens adviseert J. Verrijckt Bvba een vervolgonderzoek in de vorm van een proefputtenonderzoek.

Deze onderzoeken dienen enkel uitgevoerd te worden op de zone binnen het plangebied waar een bedreiging voor het archeologische erfgoed aanwezig is. Dit wil zeggen dat het gehele plangebied onderzocht dient te worden. De totale oppervlakte hiervan bedraagt circa 382 m². De voorwaarde is dat de gebouwen gesloopt dienen te worden. Echter dienen ingegraven structuren, zoals kelders en nutsvoorzieningen, niet verwijderd te worden.

Figuur 1: Plangebied met weergave vervolgonderzoek¹

¹ CAI 2018

3.1 Vraagstelling en onderzoeksdoelen

Het vooronderzoek met ingreep in de bodem in de vorm van een proefputtenonderzoek, heeft tot doel uitspraken te doen over de archeologische waarde van de totaliteit van het terrein door een beperkt maar statistisch representatief deel van het terrein op te graven. Hierbij dient de gaafheid van de bodem en eventuele aanwezigheid van verstoringen in kaart gebracht te worden. Het eventuele vooronderzoek mét ingreep in de bodem heeft tot doel om archeologische sites op te sporen, hun bewaringstoestand en eventuele bedreiging te evalueren.

Het uit te voeren onderzoek dient in uitgesteld traject uitgevoerd te worden, aangezien het onderzoek enkel kan plaatsvinden na de sloop van de gebouwen. Dit houdt in dat het onderzoek op een later tijdstip uitgevoerd dient te worden.

Bij het verder archeologisch onderzoek dienen volgende onderzoeksvragen beantwoord te worden:

Bodem en paleolandschap

- Welke bodemhorizonten worden in de boringen of profielen aangetroffen en wat is de genese ervan? Welke zijn de bodemprocessen die hiermee geassocieerd worden?
- Wat is de relatie tussen deze bodemhorizonten en het omliggende landschap?
- Vertegenwoordigen deze horizonten relevante archeologische niveaus?
- Indien deze horizonten relevante archeologische niveaus omvatten:
- Wat is de aard van dit niveau?
- Heeft dit niveau een duidelijke begrenzing?
- Kan dit niveau gedateerd worden?
- Zijn er aanwijzingen dat dit niveau geassocieerd kan worden met een archeologische site?
- Wat is de bewaringstoestand van dit niveau?
- Wat is de impact van de geplande graafwerken op dit niveau?

Sites uit de steentijden en vuursteenconcentraties

- Zijn er steentijdartefacten aanwezig?
- Is er een clustering in de steentijdartefacten aan te wijzen?
- Wat zijn de grenzen van de ruimtelijke spreiding(en) van de steentijdartefacten?
- Wat is de datering van de artefacten?

Sporenbestand

- Zijn er sporen aanwezig? Wat is de aard en de datering van de sporen?
- Hoe is de bewaringstoestand van de sporen?
- Maken de sporen deel uit van één of meerdere structuren?
- Behoren de sporen tot één of meerdere periodes?
- Wat is de relatie tussen de bodem, de archeologische sporen en de landschappelijke context?
- Kunnen archeologische vindplaatsen in tijd, ruimte en functie afgebakend worden (incl. de argumentatie)? Is er een relatie met omliggende vindplaatsen?
- Wat is de vastgestelde en verwachte bewaringstoestand van elke archeologische vindplaats?
- Wat is de waarde van elke vastgestelde archeologische vindplaats?
- Zijn er meerdere archeologische niveaus aanwezig? Zo ja, welk archeologisch niveau behoort tot welke periode?
- Is er de aanwezigheid van funderingen vanaf in ieder geval de 16de eeuw?

Impact geplande bodemingrepen

- Wat is de potentiële impact van de geplande ruimtelijke ontwikkeling op de waardevolle - archeologische vindplaatsen?
- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling: hoe kan deze bedreiging weggenomen of verminderd worden (maatregelen behoud in situ)?

Motivatie en bepalingen mogelijk verder archeologisch onderzoek

- Voor waardevolle archeologische vindplaatsen die bedreigd worden door de geplande ruimtelijke ontwikkeling en die niet in situ bewaard kunnen blijven:
- Wat is de ruimtelijke afbakening (in drie dimensies) van de zones voor vervolgonderzoek?
- Welke aspecten verdienen bijzondere aandacht, zowel vanuit methodologie als aanpak voor het vervolgonderzoek?
- Welke vraagstellingen zijn voor vervolgonderzoek relevant?

- Zijn er voor de beantwoording van deze vraagstellingen natuurwetenschappelijke onderzoeken nodig? Zo ja, welke type staalnames zijn hiervoor noodzakelijk en in welke hoeveelheid?
- Wat is de financiële impact van eventueel vervolgonderzoek?

Het onderzoeksdoel is bereikt wanneer op basis van het vooronderzoek met ingreep in de bodem een uitspraak kan worden gedaan over de aard, omvang en bewaringstoestand van de archeologische waarden in het plangebied. Hieraan dient een advies gekoppeld te worden voor vrijgave van het terrein, een opgraving of behoud in situ.

3.2 Onderzoekstechnieken proefputten

3.2.1 Algemene bepalingen

Een proefputtenonderzoek is bij uitstek de methode om archeologische sites met complexe stratigrafie te onderzoeken. Het betreft hier een proefputtenonderzoek op een site met complexe verticale stratigrafie. De onderzoeksmethoden- en technieken worden uitgevoerd, zoals vastgesteld in de Code van Goede Praktijk.

3.2.2 Specifieke methodologie

In het plangebied zullen 3 proefputten worden uitgezet. Zij hebben een afmeting van 4 x 4 m. In totaal hebben ze een oppervlakte van 48m². Indien tijdens het vooronderzoek afgeweken wordt van de locatie en grootte van de proefputten, dient dit vermeld en beargumenteerd te worden in het rapport.

De proefputten zijn ingepland op de Atlas der Buurtwegen zodat een duidelijk beeld verkregen kan worden waar de vroegere bebouwing zich net heeft gesitueerd. Twee proefputten situeren zich aan de straatkant op de vroegere bebouwing en één proefput situeert zich op het achtererf of -tuin. Hierdoor kan zowel de mogelijke complexe stratigrafie onderzocht worden, als eventueel mogelijke sporensites.

De Code van Goede Praktijk, meer bepaald proefputten voor sites met complexe verticale stratigrafie, dient hierbij gevolgd te worden. Van proefputten wordt in de regel de volledige stratigrafische sequentie onderzocht. De diepte van de proefput omvat alle aanwezige sporen, voor zover dit relevant is voor de vraagstelling van het onderzoek. Na het opgraven van elk vlak wordt geverifieerd, op basis van de vaststellingen uit de putwanden en door middel van lokale verdiepingen van het opgravingsvlak, of er zich dieperliggende niveaus met archeologische sporen of vondsten voordoen. In voorkomend geval wordt een nieuw opgravingsvlak aangelegd en onderzocht.

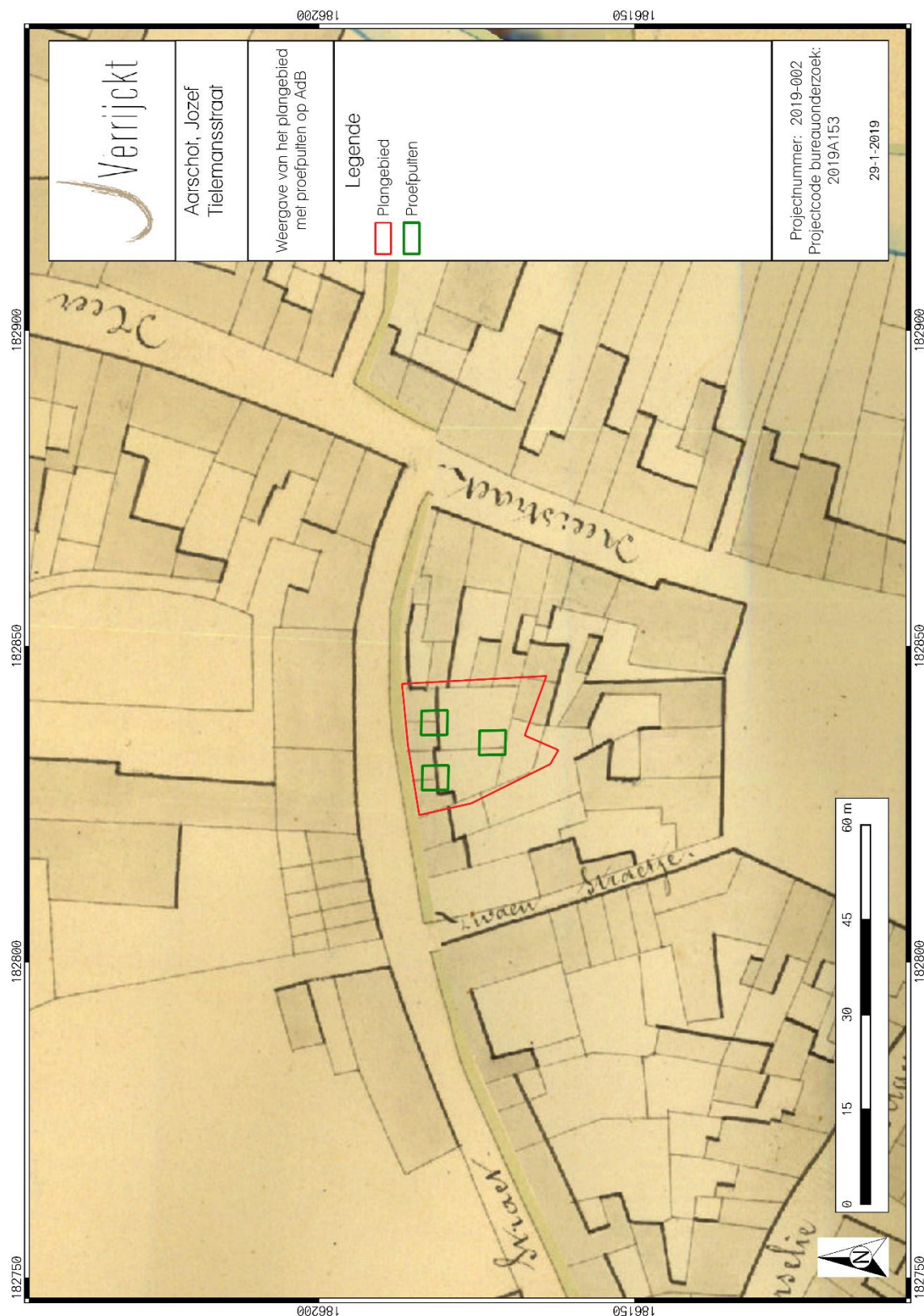
Indien de diepte van de proefput de natuurlijke ondergrond in stratigrafisch primaire positie niet bereikt, worden per proefput enkele boringen of sonderingen tot in de natuurlijke ondergrond in stratigrafisch primaire positie geplaatst om de stratigrafie in kaart te brengen, indien dit relevant is voor het beantwoorden van de onderzoeksvragen.

De graafmachine die gebruikt wordt voor het aanleggen van de proefputten is van een type dat toelaat zowel horizontale vlakken aan te leggen als de stratigrafie te volgen zonder schade toe te brengen aan de aangetroffen sporen. De graafbak heeft geen tanden. De afgraving tot het eerste opgravingsvlak gebeurt machinaal. Indien meerdere opgravingsvlakken worden aangelegd, wordt

het bovenliggende vlak steeds volledig afgewerkt vooraleer er verdiept wordt. De vlakken worden steeds gelinkt aan de putwandprofielen. De overige verdiepingen gebeuren handmatig met uitzondering van het verwijderen van puinpakketten en uniforme ophogingslagen. Omvangrijke sporen worden slechts gecoupeerd tot op het volgende vlakniveau, en pas verder gecoupeerd na het aanleggen en registreren van dat volgende vlak.

De putwanden van proefputten worden grondig bekeken om aan te geven op welke niveaus er tijdens een eventuele opgraving opgravingsvlakken moeten worden aangelegd. Hierbij worden er telkens vier bodemprofielen aangelegd waarbij deze ingetekend en digitaal geregistreerd worden. Essentieel is dat er een gedegen inzicht ontstaat in de stratigrafische opbouw van het terrein.²

² Code van Goede Praktijk (versie 3.0). 2018, 77-78.

Figuur 2: Plangebied met weergave van locatie van proefputten op Atlas der Buurtwegen³

³ CAI 2018

3.3 Voorziene afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk

Er worden geen afwijkingen ten aanzien van de Code van Goede Praktijk voorzien. Moesten er tijdens de uitvoering van het vooronderzoek met ingreep in de bodem redenen zijn waarom wel wordt afgeweken van de bepalingen in de code, dan worden deze gemotiveerd in het verslag van resultaten.

4 Lijst met figuren

Figuur 1: Plangebied met weergave vervolgonderzoek.....	8
Figuur 2: Plangebied met weergave van locatie van proefputten op Atlas der Buurtwegen.....	13

5 Bibliografie

Code van Goede Praktijk voor de uitvoering van en rapportering over archeologisch vooronderzoek en archeologische opgravingen en het gebruik van metaaldetectoren. 2018.